

Kerstbestand 1914. Een lied.

t.: Patrick Lateur

m.: Ignace Thevelein

refrein

De klei-ne vre-de in het groot ge-weld, een spran-kel in het dui-ter van de nacht. Een

strofe 1-4 *na strofe 4*

vre-de-vorst, een god-de-lij-ke held breekt ooit met ons de ke-tens van de macht. macht.

1. De bo-men van het nie-mands-land, ge-raam-ten in de win-ter-lucht,

sme-ken de he-mel om een hand: mens-lie-vend-heid is hier ver-vlucht. *refrein*

2. Maar zie: heel e-ven schijnt een licht. Het Kind, sinds lang hun toe-ge-zegd, ver-

warmt het hart en aan-ge-zicht, weer-houdt hun hand van het ge-vecht. *refrein*

3. In een-klank ie-ders woord en taal, bloed-han-den grij-pen in el-kaar ver-

bon-den door het oud ver-haal: men legt de do-den op de baar. *refrein*

4. De den-nen-boom weer aan-ge-kleed, heel e-ven wordt de we-reld één, het

kil-le ij-zer om-ge-smeed. Want Gods mens-lie-vend-heid ver-scheen. *refrein*